

TEEMA

Simulaatio

Simulaatiot – roolileikkiä vai oikeaa oppimista?

► Simulaatio-opetuksessa pyritään todellisuuden jäljittelyyn. Samalla tarjotaan oppijalle turvallinen ympäristö oppia. Simulaatiot on otettu ensimmäisenä käyttöön ilmailussa ja sotilaiden kouluttamisessa. 1960-luvulla kehitettiin ensimmäiset simulaationuket terveydenhuollon käyttöön. Lääketieteellisen tiedon ja taidon oppimisen lisäksi simulaatio-opetukset ovat erityisen hyviä ei-tekniisten taitojen opettelussa. Usein simulaatioissa oppimistavoitteet liittyvät nimenomaan johtamiseen, tiimityöhön ja kommunikaatioon. Suuri osa potilasturvallisuutta vaarantavista tilanteista liittyy nimenomaan ongelmiin tiedonkulussa. Myös harvinaisia hätätilanteita on turvallista opetella simulaatioympäristössä. Harjoittelun lopuksi järjestettävä purkukeskustelu on oppimisen kannalta tärkein vaihe.

Tässä teemanumerossa esitellään eri puolilla maata toteutettuja simulaatioharjoituksia ja Turun uusi simulaatiokeskus sekä käsitellään simulaatiota osaamisen arvioinnissa ja johtamisen opettelemisessa. Faaraoiden Egyptissä lääkärit kenties opettelivat esimerkiksi kallonpوراusta orjilla ja köyhimmillä potilailla, mutta nykyään yhä useammin voimme ylpellä todeta, että emme harjoittele potilailla. ■

**Ulla Ahlmén-Laiho
ja Laura Ylikauma**

”Minun on koeltava käsieni varmuutta”, sanoi Ptahor. ”Puhkaisemme ensin täällä pari kalloa, niin että näemme, miten työ sujuu.” Hänen silmänsä olivat vetiset ja kätensä vapisivat vähän. Menimme sairassaliin, jossa olivat parantumattomat sairaat, halvautuneet ja kallovammaiset. Ptahor tutki muutamien kalloja ja valitsi vanhan miehen, jolle kuolema oli vapautus, ja väkevän orjan, joka oli menettänyt puhkeykynsä eikä pystynyt liikuttamaan jäseniään saatuaan katutappelussa kiven päähänsä.

Sinuhe egyptiläinen, Mika Waltari, 1945

Miikka Niittyvuopio

Matias Rantanen

Miretta Tommila

Sami Soljanlahti

Leena Vikatmaa

Pekka Aho

Ulla Ahlmén-Laiho